

زندگی نامه جناب آقای شاپور (بهرام) بهرامی English Version is below Parsi Version

آقای شاپور [بهرام] بهرامی،^۱ فرزند فضل الله بهرامی در سال ۱۳۰۳، ۱۹۲۴ برابر با گاهشمار ایرانی ۲۴۶۳ در تهران متولد شدند.^۲ پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی و متوسطه برای ادامه آموزش ها راهی اروپا شده و در ژنو، سویس مشغول و درجه لیسانس و دکترای خود را در علوم سیاسی و اجتماعی از دانشگاه ژنو دریافت می نمایند. در سال ۱۳۲۹، ۱۹۵۰ پس از پایان جنگ جهانی دوم به ایران بازگشت می کنند.

در سال ۱۳۲۹، ۱۹۵۰ برابر با ۲۴۸۹ در وزارت پیشه و هنر مشغول بکار می شوند. دوره دانشگاه و دکترا در ژنو - سوییس با مرخصی بدون حقوق از وزارت پیشه و هنر طی می شود.

پس از بازگشت از ژنو همچنان در وزارت پیشه و هنر مشغول بکار میشوند. در سال ۱۳۴۰ برابر با ۱۹۶۱ که همزمان با سال ۲۵۰۰ ایرانی میشود آقای بهرامی در وزارت پیشه و هنر رییس اداره آمار و مطالعات اقتصادی می شوند و در ضمن اداره نمایشگاه های بین المللی، به عهده آقای بهرامی است.

در سالهای بعد به ترتیب:

- معان اداره صادرات
 - رییس اداره آمار و مطالعات اقتصادی
 - رییس اداره نمایشگاه های بین المللی
 - بازرس ویژه
- هستند.

در سال ۱۳۳۱، ۱۹۵۲ برابر با ۲۴۹۱ ایرانی با سمت معاون هییات اقتصادی در کنفرانس اقتصادی ممالک اسلامی در پاکستان (کراچی) شرکت می کنند و در پی ملاقات با ظفر الله خان وزیر خارجه پاکستان موضوع نا برابری عوارض مرزی کالاهای ایران به پاکستان و معافیت کالاهای پاکستان به ایران مطرح و گزارش آن به وزارت پیشه و هنر و امور خارجه فرستاده می شود.

^۱ - از نظر مقام و عنوان تشریفاتی ایشان شایسته عنوان «جناب» هستند ولی بنا به درخواست خودشان در این زندگی نامه برداشته شده است. ح-ک
^۲ - از هنگامه ورود صلح آمیز کوروش بزرگ به بابل به استناد سیلندر کوروش بزرگ.

وزیر خارجه وقت (دکتر فاطمی)، انتقال آقای بهرامی را به وزارت امورخارجه خواستار میشود که مورد موافقت آقای بهرامی قرار نمی گیرد.

در سال ۱۳۳۳، ۱۹۵۴، پس از نخست وزیری تیمسار سپهبد زاهدی آقای عبد الله انتظام وزیر خارجه وقت، این انتقال را مجددا خواستار میشود، که با تصویبنامه هیات وزیران انجام میگیرد. (۲۱ اسفند ۱۳۲۹ - ۶ اردیبهشت ۱۳۳۴ - ۱۹۵۰-۱۹۵۵)

مشاغل جناب آقای بهرامی در وزارت امور خارجه مجددا از کارمندی اداره آغاز می شود؛ شغل های ایشان به ترتیب عبارتند از:

- اداره اطلاعات مطبوعات،
- اداره حسابداری،
- اداره دوم سیاسی.

سپس به سمت منشی مخصوص معاون سیاسی وزارت امور خارجه (آقای مصطفی سمیعی که در غیاب طولانی وزیر امور خارجه کفالت وزارت امورخارجه را داشته است) منصوب می شوند.

در سالهای پس از آن رییس دفتر وزارت امور خارجه (دکتر علیقلی اردلان- ۱۳۳۴، ۱۹۵۵)، و عضو هییات ایران در کنفرانس پاکت بغداد در آنکارا بوده اند؛ (اعضای هییات، عبارتند از: رییس نخست وزیر آقای حسین علاء، وزیر امور خارجه دکتر علیقلی اردلان، مدیر کل سیاسی آقای عباس آرام، و شاپور بهرامی).

ماموریت های خارج از کشور:

- دبیر دوم و دبیر اول سفارت ایران در لندن، ۱۳۳۶ (۱۹۵۷) (سرپرست امور کنسولی)، زمانی که آقای علی سهیلی (۱۹۵۴ - ۱۹۵۸) در لندن سفیر بود.
- رایزن سفارت و متصدی امور اقتصادی در لندن، (سفیر آقای علی سهیلی).
- در خاتمه ماموریت و مراجعت به ایران، سرپرست اداره کتابخانه.
- رایزن سفارت ایران در برن - سوییس.
- رییس دفتر وزارت امورخارجه (وزیر خارجه آقای عباس آرام ۱۳۳۸، ۱۹۵۹)،
- سرپرست اداره روابط فرهنگی.
- مدیر کل دبیرخانه وزیر امور خارجه (وزیر خارجه آقای اردشیر زاهدی ۲۲ دیماه ۱۳۴۵-۱۲ ژانویه ۱۹۶۷).
- رییس کل تشریفات و پذیرایی های دولت.
- معاون ثابت اداری وزارت امور خارجه، ۱۳۵۱، ۱۹۷۲ (وزیر امورخارجه آقای دکتر خلعت بری ۱۳۵۰، ۱۹۷۱)،
- رییس هییات مدیره باشگاه وزارت امورخارجه. در عین حال طبق تقاضای آقای دکتر هوشنگ نهاوندی رییس دانشکده حقوق، بعنوان عضو هییات مدیره انیستیتوی مطالعات سیاسی وابسته به دانشکده حقوق ادامه خدمت میدهند.

پیش از سفر آقای دکتر بهرامی به لندن در مقام دبیر دوم وزارت امور خارجه ماموریتی به عهده ایشان میگذارد که شرح آن در سند زیر به آگاهی میرسد.

۴۵۹۴
۱۳۳۶ / ۷ / ۸

آقای دکتر بهرام بهرامی - دبیر دوم سفارت کبیرای
شاهنشاهی در لندن

چون مقرر است که هر يك از آقایان کارمندان وزارت امور خارجه که به ماموریت اعزام
میشوند در یکی از مسائل مهم بین المللی یا یکی از امور داخلی کشور محل ماموریت بررسی های
دقیقی بعمل آورده و نتیجه تحقیقات خود را کتباً بوزارت امور خارجه ارسال دارند اکنون که
عازم محل ماموریت میباشید موضوع انگلستان و کشورهای غارمیانها از لحاظ سیاسی و اقتصادی
گرفته شده که حداکثر در مدت دو سال اول ماموریت مطالعات لازمه را در این باره بعمل
آورده رساله جامع و مفیدی که حداقل در حدود صد صفحه مابین شده باشد بوزارت امور
خارجه ارسال دارید. بدیهی است تهیه این رساله بهیچوجه نباید مستسک تعطل در
انجام امور محوله و وظایف جاریه شط باشد.

وزیر امور خارجه

www.iichs.org

۷۲-۳-۱۵۸

آقای دکتر بهرامی در دوران معاونت وزارت امور خارجه خود تحولی برای اعزام کارمندان اداری بوجود می
آورند. کمیسیونی با شرکت کارمندان با تجربه وزارت امور خارجه تشکیل دادند که در تصمیمات مهم مورد
مشاوره و بحث قرار گرفته و سپس طبق مقررات مربوطه به مورد اجرا گذاشته شود. از جمله برای اعزام
کارمندان اداری که پیشتر طبق دستور وزیر ویا معاون اداری به ماموریت اعزام میشدند در شورای اداری
مطرح و طبق تصمیم آنان مانند کارمندان سیاسی به ماموریت اعزام می شدند. شایستگی ها و کاردانی کارمندان
در برخورد با دنیای بیرون از ایران مورد توجه ویژه قرار میگرفت.

در اوایل دی ماه سال ۱۹۷۵ در دوران وزارت امور خارجه شادروان آقای عباسعلی خلعتبری آقای شاپور
(بهرام) بهرامی طبق امریه شاهنشاه آریامهر، به عنوان
سفیر شاهنشاه آریامهر به قاهره اعزام میشوند. آقای بهرامی
از دیماه ۱۳۵۴ برابر با ۱۹۷۵ تا اسفند ماه ۱۳۵۶ برابر با
۱۹۷۸ در مقام سفیر شاهنشاه آریامهر زندگی پر ماجرای را
در قاهره پشت سر می گذرانند.

ارتباط دوستی نزدیکی که بین شادروان پریزیدنت انور سادات
و انوشه روان شاهنشاه آریامهر بوجود آمده بود و به دلیل
ارتباط های تاریخی، سنتی، فرهنگی و سیاسی که ایران و
مصر داشتند همواره ماموریت سفارت مصر از اهمیت ویژه
ای برخوردار بود. از اینرو به دلیل اعتماد ویژه ای که

شاهنشاه آریامهر به آقای شاپور بهرامی داشتند ایشان پیرو امیریه شاهنشاه در مقام سفیر در قاهره مأموریت پیدا می کنند. حساسیت موقعیت مصر در صحنه جهانی ایجاب میکرد تا گزارش های سفیر شاهنشاه آریامهر در قاهره در سفر های ویژه به تهران به عرض شاهنشاه رسانده شود.

در پی سفارت در قاهره در اسفند سال ۱۳۵۶ برابر با ۱۹۷۸ تا دی ماه ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) آقای شاپور بهرامی سفیر شاهنشاه آریامهر در پاریس هستند، که همزمان مسئولیت سفارت در کشور پرتغال را هم به عهده دارند.

به ویژه در سالهای پیش از شورش ۱۹۷۹ در هنگامه ورود خمینی به پاریس رخداد هایی بوده است که آقای بهرامی گزارش های مفصلی به تهران فرستاده اند و یا در سفر های تهران در شرفیابی ها حضور شاهنشاه مطالب جامعی ارائه داده اند.

در کتاب «ایران در عصر پهلوی جلد ۱۳ در بخش مربوط به «بحران ۵۷ و وقایع مهم دوران نخست وزیری دکتر آموزگار و شریف امامی و از هاری» می نویسد:

((دکتر شاپور بهرامی سفیر سابق ایران در فرانسه به نویسنده کتاب چنین گفت:

«یک روز مطابق معمول روزانه در ساعت یک بعدازظهر به اخبار تلویزیون نگاه میکردم که ناگهان خبر داد آیت الله خمینی از بغداد عازم پاریس می باشد. دچار تعجب شدم زیرا تا آن لحظه هیچ گونه اطلاعاتی از جریان نداشتم. وسیله تلفن با تهران تماس گرفتم افشار وزیر خارجه در سفر بودو سایرین هم از جریان بی اطلاع بوده و نمیدانستند چه باید کرد؟ وقتی خمینی به پاریس وارد شد رسانه های گروهی شروع به تبلیغات شدیدی کردند که باید در این راه اقدام لازمی میشد؛ همان شب ژیسکارستن رئیس جمهور فرانسه که در سفر مکزیک بود به من تلفن کرد وگفت خمینی به پاریس وارد شده در این باره میخواستم با شما صحبت کنم ناگهان تلفن قطع شد و هر چه تلاش کردم که مجدداً با تلفن با او صحبت کنم موفق نشدم.

فردا صبح یکی از مقامات کاخ الیزه با من تماس گرفت وگفت رئیس جمهور به علت رفتاری های زیاد نتوانسته بود مجدداً با شما تماس بگیرد. پیغام رئیس جمهور این بود که بین ایران و فرانسه طبق قراردادی ویزا حذف شده و هر ایرانی میتواند بدون ویزا با داشتن گذرنامه معتبر ایرانی به فرانسه وارد شده و تا سه ماه اقامت کند منتها در خاک فرانسه حق فعالیت سیاسی علیه رژیم ایران را ندارد که تذکرات لازم داده خواهد شد.

جریان را فوری به تهران گزارش دادم به سرعت جواب رسید که مراتب به عرض اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران رسید فرمودند با ورود و اقامت خمینی در پاریس مخالفتی ندارند مثل هر ایرانی دیگر میتواند در فرانسه اقامت کند. من هم در مصاحبه مطبوعاتی گفتم که دولت ایران به هیچ وجه با ورود آیت الله خمینی در فرانسه مخالفتی ندارد.» ((

همانطور که ملاحظه میشود، به احتمال زیاد قطع شدن تلفن و اظهارات کاخ الیزه به سفیر شاهنشاه آریامهر در فردای آنروز، تنها به منظور پرده پوشی بوده. گرچه به ترتیبی مقام های کاخ الیزه به عدم آزادی فعالیت سیاسی اشاره می کنند ولی عملاً خمینی زیر نظر دولت فرانسه و با پوشش امنیتی شدید نه تنها فعالیت سیاسی بلکه فعالیت براندازی را پیشه میکند. عملاً فرانسه به تمام تعهدات و پیوند های دوستی و اقتصادی و تاریخی خود با ایران پشت پا میزند.

روز چهارشنبه ۱۷ ژانویه ۱۹۷۹ (۲۷ دی ۱۳۵۷) رادیو بی بی سی اعلام نمود که "اعضای هیئت نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد ضمن ابراز همبستگی با انقلاب مردم ایران اعلام داشته اند که از این پس دیگر اشرف پهلوی را به عنوان رئیس هیئت نمایندگی ایران در سازمان ملل به رسمیت نمیشناسند"

ساعاتی بعد نیز رادیو تهران اسامی ۸ تن از سفرای ایران را قرانت نمود که بدستور احمد میرفندرسکی وزیر خارجه دولت دکتر شاهپور بختیار بدلیل آنچه که "مغایرت انتصاب آنها با ضوابط وزارت خارجه" اعلام شد از سمت خود برکنار شدند. این سفرا عبارت بودند از:

اردشیر زاهدی سفیر در آمریکا, پرویز راجی سفیر در انگلستان, فریدون هویدا سفیر در سازمان ملل, پرویز عدل سفیر در برزیل, مهرانگیز دولتشاهی سفیر در دانمارک, علی معتضد سفیر در سوریه, شاهپور بهرامی سفیر در فرانسه و شعاع الدین شفا سفیر در ایتالیا.

با این که این سفرا از سوی وزارت خارجه وقت به ایران فرا خوانده شده بودند ولی با توجه به شرایط بحرانی کشور و از بیم جان هیچکدام به ایران بازنگشتند. کمتر از یک ماه بعد حکومت غاصب جمهوری اسلامی با سلاخی و تیرباران های وحشتناک در ایران به روی کار آمد.

پس از آن هرکدام از سفیران یاد شده در گوشه ای از دنیا در حالیکه اموال و دارایی های آنان در ایران ضبط و غارت شده بود به زندگی ادامه دادند.

English Version on the following page:

Mr. Shapour (Bahram) Bahrami son of Fazlollah Bahrami born in 1924, which in the Iranian Calendar from the peaceful walk of Cyrus the Great to Babylon corresponds to the year 2463, in Tehran. Following graduation from school, high school to complete his study in university level he went to Geneva, Switzerland. Coming back following the end of WWII in 1950 he graduated with a major in Political Science from the University of Geneva, with a doctorate.

It was in 1950, (2489) he starts working in the Ministry of Pisheh va Honar (Labor and Art). Part of his university studies in Switzerland were completed while he was an employee of the Ministry.

Following his return, he remained an employee of the Ministry. It is in 1961 (2500) that Mr. Bahrami becomes director of the section of statistics and

economical studies also the section for International Trade Fair show at the Ministry of Pisheh va Honar.

The following is his work history:

- **Vice director of Trade and Export**
- **Deputy director of survey and economical studies**
- **Director of International Trade Fair show**
- **Special inspector**

In 1952 (2491) as deputy to the minister he travels to Pakistan holding an important conference discussing the economy of Islamic countries in Karachi, Pakistan. During this conference he meets with Zafar-ol-allah Khan, Foreign Minister of Pakistan, discussing the unfair balance of trade between Iran and Pakistan, which allows Pakistan to avoid payment of trade duties but Iran is forced to pay border duties on her exports to Pakistan. The Report on this meeting was sent to the Ministry of Pisheh va Honar as well as the Ministry of foreign Affairs.

Following that report, the acting Foreign Minister (Dr. Fatemi) requests Mr. Bahrami to be transferred into the Ministry of Foreign Affairs, which Mr. Bahrami refuses.

In 1954, following the time that General Fazlollah Zahedi became Prime Minister (1950-1955) the acting foreign minister repeats the same request again, but this time the transfer has to be approved by the ministerial council.

Mr. Bahrami's posts in the Ministry of Foreign Affairs starts from the beginning, and are as follows:

- **Information and Press department**
- **Accounting department**
- **Second Department (Second Bureau)**

In the following years he moves up to the special secretarial position for the deputy foreign minister (Mr. Mostafa Samii, who is acting as Foreign Minister in his absence).

Furthermore, he moves to the secretariat of the Ministry of foreign Affairs, (Dr. Aligholi Ardalan 1950). At the same time he held the membership of Iran's position in Pact of Baghdad held in Ankara. (The team consists of: Chief of negotiations; PM Mr. Hossein Ala, Foreign Minister, Dr. Aligholi Ardalan, Deputy to the Foreign Minister Mr. Abbas Aram, and Shapour Bahrami).

Missions abroad:

- **Second and First Secretary of the Imperial Iranian Embassy London 1957, acting as Consulate General, during Mr. Ali Soheili's time as Ambassador 1954-1958.**
- **Embassy counselor in charge of economic affairs in the Imperial Iranian Embassy London, working with Ambassador Ali Soheili**
- **Back to the Ministry of foreign Affairs, director of the Foreign Ministry's library.**
- **Embassy counselor in the Imperial Iranian Embassy Bern-Switzerland.**
- **Back to the Foreign Minister, Secretariat to the Foreign Minister Mr. Abbas Aram (1959).**
- **Director of Cultural relations department of the Foreign Affairs Ministry**
- **Deputy of Special Secretariat to the Foreign Minister (Mr. Ardeshir Zahedi 12 January 1967).**
- **Director General of the formalities and receptions**
- **Fixed Deputy of Ministry of Foreign Affairs in the office affairs. (1972) Dr. Abbas-Ali Khalatbari is Foreign Minister.**
- **Director and chairman of the Foreign Ministry's club, at the same time he is assisting Dr. Houshang Nahavandi, who was Dean of the Faculty of Law in the University of Tehran. Mr. Bahrami assists the research institute of the faculty in the diplomatic affairs.**

Prior to the departure of Mr. Bahrami as Second Secretary to London the Foreign ministry commissioned him to conduct, research and analyze England and its relations with Middle Eastern countries, minimum of 100 pages. (See the letter in Parsi Above)

Dr. Bahrami, created an evaluation system during his post as deputy to the

foreign ministry. The commission consisted of acting directors, experienced employees which over sought and examined the performance of the employees of the ministry. No employee was commissioned to work abroad unless the commission evaluated his/her performance and capability. This commission reviewed each individual's merit and performance with respect to the outside world.

In the early months of 1975 the late Dr. Abbas-Ali Khalatbari commissioned Mr. Bahrami to Cairo, with the special recommendation of Mohammad Reza Shah Pahlavi, (Shahanshah). From January 1975 till February 1978 he spends a very interesting; as well as full of adventures, life in Cairo, Egypt.

Special relations with the late President Anwar Sadat with the late Shahanshah of Iran, historic, traditional, cultural and diplomatic relations of Egypt and Iran made this post very important for both Egypt and Iran. Therefore Dr. Bahrami which was handpicked by the Shahanshah to his role as Ambassador records importance to Iran's history towards Egypt. Egypt's sensitive position in the world's strategic scene, required the frequent travel of Dr. Bahrami to Tehran to report the ongoing relations to Mohammad Reza Shah Pahlavi (Shahanshah).

Following such an important role in Cairo, it is by the end of 1978 early 1979 that Mr. Bahrami is commissioned to Paris France, as Iranian Imperial Ambassador to France and Portugal.

1979 is very tense in the relations between France and Iran thus Khomeini was given a platform to act as opposition to Tehran therefore Mr. Bahrami was very busy dealing with the situation reporting the ongoing relations to Shahanshah in frequent travel back and forth between Tehran and Paris.

In the book titled "Iran, Pahlavi era" volume 13, the section about "turmoil of 1979, important happenings of Dr. Amouzegar and Sharif Emami and General Azhari" it is written:

((Dr. Bahrami precedent ambassador to France said to the author of the book:

"One of those days as usual, I was listening to the 13:00 Hr News on the local Television that all of a sudden the news came that Ayatollah Khomeini was en-route from Baghdad to Paris. It was shocking news, because up to that moment there had been no news of such action. I called Tehran to speak to foreign minister Mr. Afshar, he was traveling and the others in the ministry had no idea of events so quickly occurring. Nobody knows what is next and what we should do. Upon Khomeini's arrival in Paris the media start their propaganda, it was necessary to act on the same day before night-time, the same night President Giscard Destin of France who was on an official visit to Mexico called me, saying Khomeini arrived to Paris and I was interested in talking to you in person- the line was cut off- my effort to contact the President was impossible.

The following day, someone from the Elysee Palace of France called me; saying last night the President could not contact you again due to his busy schedule. The message from the president is that France and Iran have an agreement in place that Iranian's are not required to possess an entry visa to France and they can stay for three months, but they cannot act opposing Iran's integrity and legitimacy, which we are going to give the warning to him as same.

Mr. Abbas-Ali Khalatbari Right, meeting Marcel Navil, Red Cross Director

The situation and ongoing has been reported to Tehran and I have received the answer saying that H.I.M. Shahanshah had been informed and H.I.M. said the entrance of Khomeini to Paris as an ordinary Iranian is not objected, he can stay in France. In my interview with the media, I mentioned the same, that Iranian government does not object entrance of Khomeini as an ORDINARY Iranian citizen to France))

As one can assume, the sudden loss of the connection with the President and the remarks of the Elysee representative to the Imperial Iranian Ambassador on the following day, was a cover-up and or a false flag. Although the Elysee representative brings non-political performance for any Iranian citizen, but in reality the French government gives total security for Khomeini and leaves all doors open for him to act as political opposition toppling the Iranian system. In fact the French government broke all her economic, cultural and historic relations with Iran.

On January 17, of 1979 BBC Radio declared that: "Members of Iranian Delegation to the UN joined to the Revolutionary people and effective immediately they no longer recognize Princess Ashraf Pahlavi as the head of Iran's mission to the United Nations!"

A few hours later, Radio Tehran read the order that came from Mr. Ahmad Mirfendereski, Foreign Minister of Shahpour Bakhtiar naming eight (8) Ambassadors who their appointment were illegal removed from their posts abroad. These ambassadors where:

Ardeshir Zahedi Ambassador to USA, Parviz Raji, Ambassador to England, Fereidoun Hoveida Ambassador to UN, Parviz Adl, Ambassador to Brazilia, Mehranguiz Dolatshahi Ambassador to Denmark, Ali Moetazed Ambassador to Syria, Shapour Bahrami Ambassador to France and Shoea-eddin Shafa Ambassador to Italy.

Although these Iranian representatives were called back by the Minister of Foreign Affairs but due to the dangerous turmoil going on inside Iran they never returned home. Less than a month after such date the Islamic Regime started the mass execution and terror of all kinds of massacres.

Thereafter, every ambassadors not returning Iran lost their personal real estate, resources, properties, assets and all were confiscated brutally.